

Beslutningsforslag nr. **B 178**

Folketinget 2015-16

Fremsat den 12. april 2016 af Pernille Skipper (EL), Johanne Schmidt Nielsen (EL) og Nikolaj Villumsen (EL)

Forslag til folketingsbeslutning om ret til efterværn til voldsramte kvinder efter ophold på krisecentre

Folketinget pålægger regeringen inden udgangen af 2016 at fremsætte et lovforslag, der sikrer voldsramte kvinder retten til efterværn i forlængelse af et ophold på et krisecenter.

Bemærkninger til forslaget

Enhedslisten vil sikre, at psykosocial støtte – såkaldt efterværn – bliver en rettighed, der tilkommer alle voldsramte kvinder i forlængelse af et ophold på et krisecenter. Efterværnsindsatsen skal tilrettelægges efter kvindernes behov og kan indeholde gruppeforløb, individuelle psykologsamtaler eller andet afhængig af kvindens konkrete behov og viden om, hvad der virker på området. Efterværnet skal forankres på krisecentrene. Herved forebygges en lang række sociale konsekvenser af volden for både kvinder og børn, og gentagelse af volden forebygges ved at styrke kvinderne i etableringen af en normal hverdag uden den voldelige partner. Desværre får alt for få kvinder i dag et tilstrækkeligt efterværn.

Ca. 29.000 kvinder med dansk statsborgerskab udsættes årligt for fysisk vold af deres mandlige partner (»Indsats mod vold i familien og i nære relationer – National handlingsplan«, Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold, 2014, side 7). Kvinder, der er udsat for vold, har årligt ca. 2.000 ophold på krisecentre, og det samme gælder for deres børn. Der er ikke tale om unikke ophold, idet nogle har flere årlige ophold på kvindekrisecentre. Mellem 28.000 og 33.000 børn i Danmark under 15 år overværer eller overhører årligt vold mod deres mor og vokser således op i familier med en dagligdag præget af vold og overgreb (»Voldens pris – Samfundsmæssige omkostninger ved vold mod kvinder«, Karin Helweg-Larsen et al., Statens Institut for Folkesundhed, 2010). Dette kan have langsigtede konsekvenser for børn, og en af virkningerne kan bl.a. være, at børnene fortsætter den voldelige adfærd som voksne. Dette understøttes af, at 79 pct. af kvinderne på krisecentrene angiver, at deres nuværende partner har været udsat for vold i barndomshjemmet (»Voksne, som lever med vold i nære relationer – Sociale indsats, der virker«, Socialstyrelsen, 2013, side 8). EL mener, at efterværn kan være med til at bryde denne onde cirkel, da kvinderne bliver bedre i stand til at forlade den voldelige partner.

Udover at vold mod kvinder har store menneskelige konsekvenser, har den også store offentlige omkostninger. Ifølge Institut For Folkesundheds rapport »Voldens pris« fra 2010 koster vold mod kvinder hvert år 0,5 mia. kr. og op mod 95 mio. kr. i årlig tabt arbejdsfortjeneste (»Voldens pris

– Samfundsmæssige omkostninger ved vold mod kvinder«, Karin Helweg-Larsen et al., Statens Institut for Folkesundhed, 2010). EL mener derfor, at det er en god investering at forbedre efterværnsindsatsen for kvinder på krisecentre, der har været udsat for grov vold.

Danmark har 42 kvindekrisecentre, de såkaldte § 109-tilbud, hvoraf knap halvdelen tilbyder efterværn.

Et eksempel på et efterværnsprojekt er Mødrehjælpens projekt »Ud af voldens skygge«. Det er et tilbud til kvinder, der har levet i et voldsramt forhold eller er på vej ud af et voldsramt forhold. Kvinderne tilbydes et rådgivnings- og behandlingsforløb, som består af et stabiliseringsforløb med efterfølgende gruppeforløb og efterværnssamtaler. Formålet er, at kvinderne opnår viden om det at være udsat for vold, at de bearbejder deres oplevelser fra et voldeligt forhold, og at voldens følgevirkninger reduceres. Evalueringen viser positive resultater. De psykiske følgevirkninger såsom posttraumatisk stress, angst, depression og lavt selvværd reduceres, og kvinderne opnår større kontrol over deres liv, hvilket er særlig afgørende i direkte forlængelse af krisecenteropholdet, hvor forskning viser, at kvinderne er særlig sårbare og derfor er mere tilbøjelige til at vende tilbage til den voldelige partner. De positive effekter af projektet ser ud til at være fastholdt op til et halvt år efter forløbets afslutning, omend langtidsvirkningerne ikke kendes (»Ud af voldens skygge – evaluering af rådgivning og behandlingseffekt«, Videnscenter for Psykotraumatologi, Syddansk Universitet, 2012).

Den forrige regerings sociale 2020-mål indeholdt en målsætning om at nedbringe omfanget af partnervold mod kvinder. Målet lød på, at andelen af kvinder på kvindekrisecentre, der har behov for mere end ét ophold, skal reduceres med mindst 30 pct. frem mod 2020 (»Alle skal med: målsætninger for de mest udsatte frem mod 2020«, Social-, Børne- og Integrationsministeriet, 2013, side 8). Skal dette mål nås, er det nødvendigt at sætte langt stærkere ind med tilbud om efterværn til voldsramte kvinder, og EL foreslår derfor at sikre efterværn som en rettighed.

Skriftlig fremsættelse

Pernille Skipper (EL):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ret til efterværn til voldsramte kvinder efter ophold på krisecentre.

(Beslutningsforslag nr. B 178)

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.